SENIN

Trageri aeriene reale în Poligonul Capu Midia

EXAMEN GREU, SPECTACULOS – REUŞITĂ DEPLINĂ

pagina 5

La tragerile reale din poligonul Capu Midia, rachetiştii şi artileriştii antiaerieni au obţinut calificative maxime

Mai puţin de două luni până la summit-ul NATO de la Praga

ROMÂNIA SE AFLĂ, ÎN CONTINUARE, PRINTRE CANDIDATELE CU CELE MAI MARI ŞANSE DE INTEGRARE ÎN ALIANŢA NORD-ATLANTICĂ

pagina 2

La 1 septembrie 2002 a intrat în funcţiune

PREMIERĂ

COMANDAMENTUL OPERA}IONAL AERIAN PRINCIPAL

pagina 4

Asistenţa medicală în... însănătoşire continuă

pagina 7

■ România – între primele ţări care au introdus serviciul medical aeronautic ■ Asistenţă de specialitate de bună calitate în toate instituţiile şi unităţile ■ Infirmeriile, în proces de redresare a exercitării actului medical ■ Sistemul de evacuare aeromedicală (MEDEVAC) va fi extins.

Experienţă americană pentru artileriştii şi rachetiştii antiaerieni români

"mil to mil"

pagina 6

■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■ INFO ■

ÖCOOPERATIVE ZENITH – 2002Ó

La baza aeriană Moody, din Georgia, Statele Unite ale Americii, a avut loc exerciţiul NATO/PfP "Cooperative Zenith – 2002". A fost vorba de o aplicaţie de comandament asistată de calculator. Au participat ofiţeri din ţări NATO, ţări partenere şi ţări din cadrul "Dialogului Mediteranean".

Forţele Aeriene ale României au fost reprezentate de **căpitan-comandorul Tache Jurubescu, locotenent-comandorul Bogdan Călăvie** şi **locotenent-comandorul Marius Ţenţ.** Participarea ofiţerilor noştri a fost bine apreciată, căpitan-comandorul Jurubescu îndeplinind, în cadrul conducerii aplicaţiei, funcţia de director al Secţiei de Căutare-Salvare. (Mai pe larg despre acest exerciţiu – în ediţia următoare a revistei)

MISIUNE ROMÂNO-AMERICANĂ ÖCER DESCHISÓ ÎN ITALIA

În perioada 16–20 septembrie, echipa condusă de **căpitan-comandorul Nicolae Ududec** a efectuat, împreună cu o echipă din S.U.A., zboruri deasupra teritoriului din peninsulă.

Misiunile, sub comanda părţii americane, s-au executat de pe aerodromul Ciampino, cu avionul românesc AN-30 numărul 1104, al cărui echipaj a fost comandat de **comandorul Neculai Mitu,** precum şi cu avionul părţii americane, un Boeing modificat, OC-135.

După cum ne-a informat **comandorul Ionel Cernat,** împuternicit la comanda Bazei 90 Transport Aerian, totul s-a desfăşurat conform programului stabilit, rezultatele obţinute fiind benefice pentru ambele echipe. Cu avionul românesc s-au executat cinci zboruri, cu o durată totală de 25 ore zbor, cu cinci aterizări, în două etape. În prima, s-au survolat partea centrală şi nordică a Italiei, iar în cealaltă, partea centrală şi sudică.

Precizăm că pregătirea acestei misiuni a avut loc în România, cu o lună în urmă.

Ca urmare a reuşitelor înregistrate în cooperarea dintre cele două echipe, atât în această misiune, cât şi în cea executată la Bucureşti, în luna august a.c., se află în studiu posibilitatea unei colaborări româno-americane în zboruri "CER DESCHIS" şi deasupra Greciei.

ÖCOOPERATIVE KEY 2002Ó

Între 22 septembrie şi 5 octombrie a.c., 64 de militari din Forţele Aeriene ale României participă, în Franţa, la exerciţiul aerian real "Cooperative Key 2002". Militarii români au făcut deplasarea cu o aeronavă C-130 Hercules, două elicoptere IAR-330 SOCAT şi trei avioane MiG-21 LanceR.

(Alte amănunte despre participarea militarilor români la "Cooperative Key 2002", în pagina 3)

Publicaţie editată de Statul Major al Forţelor Aeriene

Nr. 15 (47) • SEPTEMBRIE – 2002

Mai puţin de două luni până la summit-ul NATO de la Praga

ROMÂNIA SE AFLĂ, ÎN CONTINUARE, PRINTRE CANDIDATELE CU CELE MAI MARI ŞANSE DE INTEGRARE ÎN ALIANŢA NORD-ATLANTICĂ

Au mai rămas, iată, mai puţin de două luni până la summit-ul NATO de la Praga, în cadrul căruia se va decide cu câţi noi membri se va extinde Alianţa Nord-Atlantică şi care sunt, nominal, statele invitate la aderare. Va fi o "extindere robustă", cu şapte ţări, aşa cum a declarat preşedintele american George W. Bush? Se pare că da – ne asigură Bruce Jackson, preşedintele Comitetului de Acţiune al S.U.A. pentru NATO, aflat zilele trecute într-o vizită oficială la Bucureşti. "Cred că la Praga ne putem aştepta la o extindere masivă, care să includă şapte state, iar România se află printre acestea... Lucrurile pe care le-aţi făcut până acum contează enorm" – a declarat distinsul oaspete de peste Ocean. Ca să conchidă într-un mod pe cât de plastic, pe atât de încurajator pentru noi: "Oferim mult României pentru semnarea tratatului bilateral cu S.U.A. privind neextrădarea militarilor americani către Curtea Penală Internaţională. Cred că cei de la Departamentul de Stat şi de la Pentagon v-ar sprijini, acum, şi în ce priveşte candidatura pentru Vatican, dacă ar fi cazul!"

Poziţii asemănătoare, mesaje de sprijin şi apreciere faţă de eforturile României pentru integrarea euro-atlantică au exprimat şi alte personalităţi politice de marcă, congresmeni, şefi de instituţii de analiză şi sinteză din numeroase capitale occidentale. Consemnăm, mai jos, câteva dintre aceste opinii.

SUSŢINERE FĂRĂ REZERVE. Poziţia exprimată în numeroase rânduri la cel mai înalt nivel de conducere politică şi militară nu s-a schimbat la Paris – ne asigură preşedintele Jaques Chirac. Franţa va susţine, **fără rezerve,** la Praga, integrarea României în Alianţa Nord-Atlantică! Iar şeful Statului Major General al Forţelor Armate ale Franţei, generalul Jean-Pierre Kelche, a adăugat: varianta lărgirii robuste a NATO, cu şapte state, inclusiv România, are şanse mari de reuşită la Praga, fiind acceptată atât la nivelul conducerii NATO, cât şi de către marea majoritate a membrilor Alianţei. Demnitarul francez consideră că nu este necesar ca România "să facă eforturi speciale sau suplimentare", fiind suficient "să continue măsurile întreprinse în domeniul reformei".

În acelaşi sens, la recenta reuniune de la Istanbul a miniştrilor Apărării din România, Bulgaria, Grecia şi Turcia s-a afirmat cu claritate: Grecia şi Turcia **"sprijină substanţial şi necondiţionat"** admiterea României şi Bulgariei în NATO. Mai mult decât atât: considerându-se că iniţiativa de cooperare "2 + 2", lansată în februarie a.c., prin care Grecia şi Turcia s-au angajat să sprijine multilateral procesul de aderare a României şi Bulgariei la Alianţă, **în acest an,** a dat roade foarte bune, cei patru miniştri ai Apărării s-au pronunţat în favoarea continuării, şi după summit-ul de la Praga, a conlucrării **"în patru",** în scopul asigurării stabilităţii şi securităţii în sud-estul Europei.

La rândul său, Norvegia sprijină necondiţionat ideea extinderii Alianţei cu şapte state, printre care şi România. Astfel, în cadrul reuniunii anuale de pregătire a ambasadorilor norvegieni, secretarul de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Kim Traavik, a exprimat poziţia "oficială, dar nu publică" în legătură cu atitudinea Norvegiei faţă de extinderea NATO: "Norvegia a decis susţinerea candidaturii a şapte state, sau 6 + 1, condiţionat de rezultatul alegerilor generale din Slovacia. În funcţie de acesta, se va definitiva, în luna octombrie, poziţia finală a Executivului de la Oslo... Parlamentul Norvegiei va vota **în bloc, necondiţionat,** ratificarea noilor membri ai NATO".

LAUDE UNANIME LA ADRESA ROMÂNIEI. Într-o recentă luare de poziţie, preşedintele Comisiei pentru Relaţii Externe din cadrul Senatului Statelor Unite, Joseph B. Biden Jr., a apreciat că o extindere robustă, cu şapte state, a Alianţei Nord-Atlantice **este mai bună pentru viitorul NATO** decât o lărgire cu patru sau cinci state. În context, demnitarul american a lăudat contribuţia deosebită a României la lupta împotriva terorismului internaţional şi a apreciat în mod special faptul că **ţara noastră a trimis o unitate combatantă în Afganistan cu propriul mijloc de transport, "C-130 Hercules", "ceea ce nici unul din statele aliate importante din Europa occidentală nu a reuşit să facă".** Joseph B. Biden Jr. şi-a exprimat speranţa că, în anul 2003, Statele Unite vor porni la drum cu o Alianţă cu 26 de membri, iar Congresul va ratifica fără probleme primirea celor şapte state, în prezent candidate la aderare.

Şi Italia apreciază că, din punct de vedere militar, România a făcut **"cele mai importante progrese pe calea reformei structurale",** anunţându-se drept **"unul dintre cei mai puternici candidaţi la aderare la summit-ul de la Praga...** România se bucură de sprijinul tuturor statelor din flancul sudic al NATO şi, lucrul cel mai important, de susţinerea Washington-ului. **Nu se poate întâmpla ceva care să schimbe aceste date!"**

O atitudine asemănătoare manifestă şi Germania. Astfel, într-un discurs rostit la Academia Militară din Hamburg, ministrul german al apărării, Peter Struck, a subliniat importanţa pentru Alianţă a extinderii cu şapte state, ceea ce o va face "mai puternică în lupta împotriva terorismului". Apreciind potenţialul militar al României şi profesionalismul militarilor ei, Fundaţia pentru Ştiinţă şi Politică (SWP) sprijină fără rezerve aderarea României la NATO. În consecinţă, Germania **agreează formula unei extinderi nediferenţiate la Praga, deci cu şapte state.** În acest caz, Bundestagul (Parlamentul Germaniei) va decide **simultan** asupra acordului de aderare, respectiv va vota ratificarea în bloc a admiterii în Alianţă a celor şapte noi membri.

De partea României s-au situat şi doi remarcabili experţi americani în probleme de securitate europeană – Adrian Kendry, economist pe probleme de apărare la Consiliul General al NATO, de la Bruxelles, şi Ronald Asmus, specialist în probleme europene în cadrul Biroului din Washington al Consiliului pentru Relaţii Externe –, care, la recenta dezbatere cu tema "Extinderea NATO – implicaţii politice, economice şi industriale", organizată de Centrul pentru Relaţii Transatlantice din cadrul Şcolii de Studii Internaţionale Avansate a Universităţii "John Hopkins", au subliniat importanţa extinderii "masive" a NATO şi, în context, rolul pe care România îl are de jucat, ca membru **de facto** şi **de jure,** în cadrul Alianţei Nord-Atlantice.

Aşadar, au mai rămas mai puţin de două luni până la "momentul adevărului" de la Praga. Să credem mai departe în şansa noastră la aderare, să continuăm drumul bun pe care mergem în prezent. Avem prieteni peste tot în lume, Alianţa are încredere în noi, are nevoie de noi. Să n-o dezamăgim!

Pagină realizată de
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE MONDO MILITARE

BUGET MILITAR. Din Paris, agenţia **FRANCE PRESSE** informează că noua lege a bugetului Franţei prevede alocarea a 2 la sută din Produsul Naţional Brut sectorului apărării. S-a anunţat, de asemenea, că Forţele Armate ale Franţei îşi vor spori efectivele, în următorii şase ani, cu 10.000 de militari, urmând ca în anul 2008 să ajungă la 446.000 de militari. Potrivit aceleiaşi surse, în anul 2005 va începe construirea celui de-al doilea portavion, care va deveni operaţional în cursul anului 2015.

NUMIRI ÎN FUNCŢIE. Potrivit agenţiei **U.P.I.,** secretarul american al apărării, Donald Rumsfeld, a efectuat următoarele numiri în funcţie: generalul-maior Ronald E. Keys a fost avansat la gradul de general-locotenent şi numit locţiitorul şefului de stat major pentru operaţii aerospaţiale în cadrul Cartierului General al Forţelor Aeriene Militare ale Statelor Unite; generalul-maior Carrol H. Chandler a fost avansat la gradul de general-locotenent şi numit comandantul Comandamentului din Alaska, comandantul Forţei 11 Aeriene a Forţelor Aeriene Militare din Oceanul Pacific şi comandant al NORAD.

EXERCIŢII MILITARE COMUNE. În perioada 02–09 septembrie 2002, s-au desfăşurat, la Namest Nad Oslavou (Moravia de Sud), exerciţii militare comune ale Forţelor Aeriene ale Marii Britanii şi Forţelor Aeriene ale Cehiei, având ca temă "Executarea de misiuni de recunoaştere, cercetare, identificare şi salvare". Pe timpul exerciţiilor – precizează ag[illegible]
mi[illegible]
mi[illegible]

Republica Cehă dotat cu aparatură specială de comunicaţii şi navigaţie prin satelit, cu ajutorul căreia specialiştii pot dirija, din punctele de control şi trafic aerian, aparatele de zbor spre ţinte terestre sau pentru efectuarea de aterizări în locuri neamenajate, pentru salvarea şi evacuarea populaţiei sau echipelor militare care sunt în pericol.

COOPERARE RUSO-AMERICANĂ. Un purtător de cuvânt al Centrului Rus de Studiu şi Producţie, ENERGOMAS, a declarat postului de radio **VOCEA RUSIEI** că între Federaţia Rusă şi Statele Unite ale Americii a fost semnat un contract, prin care partea rusă se angajează să construiască circa 100 de motoare de tip "RD-180", ce vor fi utilizate ca propulsoare pentru racheta americană "ATLAS". Potrivit aceleiaşi surse, motorul "RD-180" consumă aproximativ 2,5 tone de combustibil pe secundă şi dezvoltă o putere echivalentă cu de trei ori cea a unui spărgător de gheaţă atomic.

TEST CU RACHETĂ. Surse din cadrul Forţelor de Rachete Strategice ale Federaţiei Ruse, citate de agenţia **ITAR-TASS,** relevă că, la sfârşitul lunii august, China a efectuat un test cu o rachetă balistică intercontinentală de tipul "Dong Feng-4". Testul a fost confirmat şi de serviciile de informaţii americane, care apreciază că Forţele Armate Chineze au în dotare circa 20 de rachete de acest tip, care au o rază de acţiune de aproximativ 7.000 de kilometri.

ACHIZIŢII MILITARE. Aşa cum informează agenţia **ASSOCIATED PRESS,** pe 31 august 2002 a fost semnat un acord între guvernele Statelor Unite şi Kuweitului referitor la achiziţionarea, de către statul din Golf, a unui lot de 12 elicoptere de tipul "AH-64 D Apache Longbow", echipamente militare destinate acestui tip de tehnică, service şi instruire – în valoare totală de 2 miliarde de dolari. Se precizează că varianta "Longbow" reuneşte senzori electronici şi sisteme de armament într-un sistem integrat de control al focului, inclusiv rachete de tipul "Hydra". În următorii ani – menţionează sursa citată – Kuweitul va achiziţiona un sistem integrat de comandă, control, comunicaţii şi cercetare (C4I), în valoare de 1,2 miliarde de dolari, precum şi avioane de luptă. Se apreciază că programul de achiziţionare face parte dintr-un plan de constituire a unui "scut" de apărare, integrat la nivelul întregii peninsule arabe, prin interconectarea sistemelor de comandă şi control ale statelor din Golful Persic.

MODERNIZARE. Potrivit ştirilor transmise de agenţia **FRANCE PRESSE,** Forţele Aeriene ale Italiei au testat modelul modernizat "J-30" al avionului de transport "C-130 Hercules", intrat recent în serviciul operativ. Prin aceasta se vizează întărirea componentei de transport în aşa fel încât, până în anul 2005, cele 12 avioane "C-130 Hercules" bazate la Brigada 46 Aviaţie Transport – Pisa vor fi înlocuite cu "C-130 J" şi "C-130 J-30". Modernizarea componentei de transport a Forţelor Aeriene Militare ale Italiei a fost impusă de angajamentele pe care Roma şi le-a asumat prin participarea la misiuni internaţionale.

RACHETE "SCUD-D". Agenţia **FRANCE PRESSE** difuzează ştirea potrivit căreia Siria a început producţia de serie a rachetei cu rază medie de acţiune "SCUD-D". Pentru producerea noii rachete va fi folosită linia tehnologică utilizată la construcţia rachetei "SCUD-C", planificându-se fabricarea a circa 30 de rachete anual. Faţă de modelul anterior, racheta "SCUD-D" are raza de acţiune mai lungă cu 700 kilometri, un diametru mai mare şi o încărcătură explozivă de 700 kilograme.

ACCIDENTE AVIATICE

"MI-24" (FEDERAŢIA RUSĂ). La 31 august 2002, un elicopter militar rus de tipul "Mi-24" s-a prăbuşit în apropierea unei localităţi situate la aproximativ 100 de kilometri de oraşul Groznâi, capitala Cecheniei. În accident şi-au pierdut viaţa doi membri ai echipajului. Potrivit agenţiei **FRANCE PRESSE,** care a difuzat ştirea, elicopterul rus ar fi fost doborât de o rachetă sol-aer de tipul "STRELA", lansată de către rebelii ceceni.

ELICOPTER DE TRANSPORT (AFGANISTAN). În ziua de 3 septembrie 2002, un elicopter militar de transport, aparţinând Forţelor Armate ale Afganistanului, s-a prăbuşit în localitatea Faizabad, situată la 325 kilometri nord-est de capitala Kabul, provocând rănirea a şase persoane aflate la bord. După cum precizează postul **TV TUNIS,** reluând agenţia afgană de ştiri, elicopterul transporta o delegaţie guvernamentală însărcinată cu controlul dezarmării unor sectoare situate în apropierea frontierei cu China şi Tadjikistanul.

Mi-24

22 septembrie – 5 octombrie, la Saint-Dizier (Franţa)

"COOPERATIVE KEY 2002"

ÒUn exerciţiu aerian real, desfăşurat după proceduri NATO, pentru care ne-am pregătit asiduuÓ

Interviu cu domnul comandor GABRIEL STROE, comandantul detaşamentului aerian român şi reprezentant naţional la exerciţiul ÒCooperative Key 2002Ó

– Vă rugăm, domnule comandor, să vă referiţi pe scurt la datele principale ale exerciţiului real de menţinere a păcii NATO/PfP, "Cooperative Key 2002".

– Cea de-a şasea ediţie a exerciţiului multinaţional real **"Cooperative Key 2002"** se va desfăşura în perioada 22 septembrie – 5 octombrie a.c., la baza aeriană Saint-Dizier, din Franţa, sub egida reputatei **Air South,** componenta aeriană a Comandamentului de Sud al Alianţei Nord-Atlantice. La exerciţiu vor participa circa 1.500 de militari din 10 ţări membre ale NATO (Canada, Franţa, Grecia, Ungaria, Italia, Olanda, Polonia, Turcia, Marea Britanie, Statele Unite) şi 12 partenere ale Alianţei (Azerbaidjan, Bulgaria, Croaţia, Elveţia, Letonia, Lituania, Macedonia, Republica Moldova, ROMÂNIA, Slovacia, Slovenia, Suedia). Vor fi angrenate importante cantităţi de tehnică militară specifică misiunilor de menţinere a păcii, cu precădere mijloace aeriene (60 de avioane). Scopurile principale ale exerciţiului sunt: întărirea înţelegerii, cooperării şi încrederii între parteneri în cadrul operaţiilor multinaţionale; exersarea practică a procedurilor NATO de planificare şi executare a misiunilor, prin utilizarea unor tehnologii şi documente comune în vederea standardizării acestora; antrenarea participanţilor în executarea procedurilor de control al traficului aerian, în coordonarea spaţiului aerian şi asigurarea securităţii aeriene; exersarea, în condiţii reale complexe, a interoperabilităţii între ţările membre ale Alianţei Nord-Atlantice şi statele partenere. Concret, se vor executa misiuni de interceptare, de interdicţie aeriană, de sprijin aerian nemijlocit, de însoţire, de cercetare aeriană, de transport aerian, de căutare-salvare şi căutare-salvare de luptă, de evacuare medicală, de desantare aeriană, precum şi misiuni specifice forţelor terestre. Ediţia din acest an are şi **două note** specifice, şi anume: se vor executa, în premieră, misiuni de zbor pe timp de noapte, iar evaluarea finală nu se va mai face

individual sau pe detaşamente de participanţi, ci global, la nivelul întregului exerciţiu.

Sub aspectul scenariului politico-militar după care se va desfăşura exerciţiul, acesta va fi, în linii generale, asemănător ediţiilor anterioare. Două grupuri etnice dintr-o ţară s-au separat geografic şi administrativ, au intrat în conflict şi au cerut sprijinul Naţiunilor Unite pentru gestionarea crizei. La rândul său, O.N.U. a apelat la Alianţa Nord-Atlantică, dându-i misiunea de a desfăşura în zonă o forţă militară tampon între beligeranţi şi a preveni, astfel, un război civil care s-ar solda cu pierderi omeneşti şi materiale şi ar putea ameninţa grav valorile democratice din ţara respectivă. Forţa de menţinere a păcii va interveni prompt, urmărind evitarea extinderii conflictului, supravegherea procesului de dezarmare a componentelor militare ale părţilor, asigurarea sprijinului umanitar şi a fluxului de răniţi şi refugiaţi, iniţierea dialogului politic între combatanţi în vederea încheierii acordului de încetare a focului.

Să mai spunem că programul, pe zile şi pe ore, este deja cunoscut, acesta este divers şi deosebit de solicitant şi conţine inclusiv momente de cunoaştere reciprocă mai bună între participanţi, de strângere a relaţiilor între militarii celor 22 de state care iau parte la exerciţiu. În sfârşit, exerciţiul **"Cooperative Key 2002"** va fi condus de **generalul-locotenent Ronald E. Keys,** locţiitorul şefului de stat major pentru operaţii aerospaţiale în cadrul Cartierului General al Forţelor Aeriene Militare ale S.U.A., prin co-directorul exerciţiului, **generalul de brigadă Francisco Garcia de la Vega**.

– Ce ne puteţi spune, domnule comandor, despre detaşamentul aerian român care va participa la "Cooperative Key 2002"?

IAR-330 Puma Socat

– Detaşamentul nostru are în compunere 76 de militari, dintre care 64 aparţin Forţelor Aeriene. Ceilalţi 12 sunt paraşutişti şi fac parte din Forţele Terestre. Sub aspect numeric, suntem a treia ţară participantă, după Statele Unite ale Americii şi Franţa. Avem o bună experienţă în executarea misiunilor de menţinere a păcii, ne-am aflat întotdeauna în **"top"**-ul participanţilor la astfel de exerciţii multinaţionale şi vrem să confirmăm şi de această dată. Este semnificativ pentru aprecierile de care ne bucurăm la conducerea NATO faptul că 12 militari din detaşamentul nostru vor face parte din grupa de stat major a exerciţiului şi vor încadra diferite compartimente din Centrul de Operaţii Aeriene de la Saint-Dizier. Ei vor lucra efectiv la planificarea operaţiilor, la întocmirea programelor de zbor, la controlul traficului aerian în zona exerciţiului, la supravegherea misiunilor de cercetare aeriană şi la activitatea de informare militară. Avem, de asemenea, un reprezentant în compartimentul logistică-finanţe şi câte un specialist în cele trei compartimente de operaţii curente (pentru avioanele de vânătoare, pentru elicopterele de luptă şi pentru aeronavele de transport). Din grupa de stat major a exerciţiului vor face parte şi doi medici militari români.

Militarii români vor participa la exerciţiul "Cooperative Key 2002" cu trei avioane "MiG-21 LanceR", două elicoptere "IAR-330 SOCAT", o aeronavă de transport "C-130 Hercules". Componenta de vânătoare ("MiG-21 LanceR") este alcătuită din 6 piloţi şi 14 tehnicieni, componenta "IAR-330 SOCAT" este formată din 8 piloţi, un mecanic de bord şi 11 tehnicieni, iar din componenta "C-130 Hercules" fac parte echipajul (8 persoane) şi echipa tehnică (5 persoane).

Cei 76 de componenţi ai detaşamentului aerian român sunt foarte bine pregătiţi profesional, cunosc bine limba engleză, iar unii dintre ei vorbesc curent şi limba franceză, ceea ce va uşura comunicarea cu gazdele exerciţiului, cu ceilalţi participanţi. De altfel, avem prieteni în mai toate ţările cu care conlucrăm în misiuni de menţinere a păcii, cu unii dintre aceştia avem legături strânse, ne bucurăm de aprecieri deosebite la toate nivelurile. Sperăm şi dorim din toată inima ca şi la acest exerciţiu să ne îndeplinim ireproşabil misiunile, să întărim prestigiul armatei noastre, prestigiul Forţelor Aeriene ale României.

MiG-21 LanceR

– Vă dorim drum bun, domnule comandor, şi succes deplin la "Cooperative Key 2002"!

– Mulţumesc mult!

A consemnat
colonel (r) NICOLAE RADU

PREMIERĂ

La 1 septembrie 2002 a intrat în funcţiune

COMANDAMENTUL OPERA}IONAL AERIAN PRINCIPAL

"Vulturul 2002" a confirmat aşteptările ❒ Verigile sistemului funcţionează fără sincope ❒ Pregătiri intense în vederea atingerii profesionalismului de înalt nivel ❒ Coeziunea echipelor de luptă – o ...ţintă prioritară ❒ Verificări prin aplicaţii complexe încă din start

La 1 septembrie 2002, în cadrul Forţelor Aeriene ale României, a început să funcţioneze Comandamentul Operaţional Aerian Principal. El are deja capabilităţi să îndeplinească misiunile la pace, respectiv de supraveghere aeriană şi de poliţie aeriană, cu ambele sisteme: clasic şi automatizat. O avanpremieră la acest eveniment a constituit-o aplicaţia de comandament "Vulturul 2002", încheiată cu o lună în urmă, al cărei scop a fost antrenarea COAP şi a comandamentelor celorlalte structuri participante în planificarea, organizarea, comanda, coordonarea şi controlul Forţelor Aeriene active în cadrul acţiunilor militare întrunite. Obiectivele preconizate – dintre care enumărăm: perfecţionarea deprinderilor personalului din statele majore în fundamentarea deciziilor comandanţilor şi elaborarea documentelor de conducere, realizarea sistemului de comandă şi informatică, verificarea capabilităţilor structurilor logistice în asigurarea suportului necesar în organizarea şi desfăşurarea acţiunilor militare, asigurarea caracterului întrunit al acţiunilor şi verificarea fiabilităţii relaţiilor de colaborare cu celelalte comandamente operaţionale – au fost atinse în totalitate.

Un câştig important al acestui exerciţiu a fost experienţa acumulată de cadrele nou venite în Comandament care au încadrat statul de organizare al aplicaţiei.Pregătirea, angrenarea în sistem, coeziunea echipelor se derulează în continuare ritmic. Cu răspundere faţă de importanţa misiunilor ce le au de îndeplinit. Cu râvna şi pasiunea pe care le infuzează obligaţiile mai mari, dar şi mai onorante.

"La ora actuală – ne spune *domnul general-maior Gheorghe Catrina, comandantul Comandamentului Operaţional Aerian Principal* **–, dispunem de o structură specializată în conducerea operaţională a Forţelor. Este deja un organism puternic, în plină dezvoltare, cu perspectiva de a îndeplini cât mai curând totalitatea funcţiilor şi responsabilităţilor pentru care a fost gândit. Chiar dacă, în prezent, avem printre priorităţi încadrarea cu personal şi instruirea acestuia pentru noile funcţii, desfăşurăm activităţi deosebit de complexe care vizează modernizarea infrastructurii şi, îndeosebi, utilizarea echipamentelor moderne, care să facă posibilă aplicarea conceptelor şi procedurilor NATO. Personalul cu experienţă dovedită în conducerea acţiunilor aeriene este acum şcolarizat şi antrenat pentru a asigura calitatea activităţilor. O nouă concepţie este transpusă în viaţă de către bărbaţii şi femeile care muncesc în acest Comandament. O nouă structură de personal este în curs de realizare. Personalul civil a fost serios diminuat şi a crescut numărul subofiţerilor. Deja 60 de subofiţeri femei sunt în curs de pregătire la Şcoala de Aplicaţie pentru Radiolocaţie şi la Comandamentul Operaţional Aerian Principal. Acest lucru va marca un salt calitativ în planul receptării însemnătăţii sarcinilor ce le revin de acum înainte, al gradului de angajament în muncă. Răspunderea în noile posturi de luptă este de acum de nivel naţional, nu limitat în graniţele de responsabilitate ale unei subunităţi sau unităţi oarecare.**

Integrarea spaţiului aerian românesc în sistemul de responsabilitate NATO, deja aprobată din punct de vedere politico-militar de către Consiliul Nord-Atlantic, presupune sarcini de cea mai mare importanţă, preponderente pentru Comandament în lunile următoare. Câştigul de securitate cert obţinut de România în urma acestei integrări dorim să-l facem cât mai viabil prin acţiuni şi angajări ferme. Până la conectarea reală sunt de îndeplinit mai multe activităţi. Procesul va mai dura. Avem, de acum, capacitatea, din punct de vedere tehnic şi procedural, de a aborda concret aspectele specifice pe care le implică această aprobare".

În Comandament acţiunea de căutări şi împliniri imediate este ozonizată de o atmosferă de muncă susţinută pentru ca, încă din interiorul compartimentelor ce îl compun, verigile sistemului să funcţioneze fără sincope pentru misiunile din timp de pace, cât şi cele din situaţiile de criză sau război. Translaţia de responsabilitate în frontul operaţional de la structura centrală – Statul Major al Forţelor Aeriene – la Comandament, a avut şi are loc pe fondul continuităţii activităţilor sub imperativul certitudinii îndeplinirii misiunilor cotidiene.

UN ORGANISM PUTERNIC, ÎN PLIN~ DEZVOLTARE

În prezent, Comandamentul are toate structurile care îi permit să planifice, organizeze şi să conducă execuţia operaţiilor aeriene fără a mai fi implicate şi alte componente, Statul Major al Forţelor Aeriene rămânând structura care generează forţele. În viitor, în urma revizuirii unor eşaloane, Comandamentul va lua în subordine operativă unităţile şi marile unităţi din toate armele ce compun categoria de forţe armate. O trecere graduală în care Comandamentul va monitoriza şi nivelul pregătirii. De la serviciul de poliţie aeriană, remarcăm o trecere treptată spre complexitatea funcţiilor şi atribuţiilor ce le presupune, **în integrum,** suveranitatea aeriană naţională. Statul major al Comandamentului are, de pildă, un compartiment care permite colectarea tuturor datelor şi informaţiilor de cercetare, procurate prin diverse surse, pe care le prelucrează şi analizează, asigurând celorlalte compartimente datele necesare planificării acţiunilor. Un alt compartiment realizează planificarea şi coordonarea executării operaţiilor aeriene în strânsă colaborare cu Centrul de operaţii.

Aparatură complexă, modernă pentru noile concepte, noile proceduri de gestionare a spaţiului aerian

Comandorul Eugen Casapu, şeful operaţiilor, relatându-ne despre configuraţia şi misiunile pe care le au de îndeplinit aceste compartimente, ne-a informat, totodată, despre competenţele birourilor evaluare instrucţie, întrebuinţare în luptă, cel de sprijin arme, care au în atribuţii asigurarea operativă şi protecţia forţelor, compartimentelor de război electronic, acţiuni psihologice, meteo, precum şi ale altor structuri din subordinea Comandamentului (batalionul logistic, de comunicaţii ş.a).

FPS - 117, radiolocatorul puternic, eficient de care era nevoie

Dar nu este locul şi timpul aici şi acum să detaliem tot ceea ce ţine de funcţionalitatea acestor substructuri. Demersurile pe care le implică realizarea sistemului de comandă-control al Forţelor Aeriene ale României, care trebuie să fie unul modern, funcţional, flexibil şi compatibil cu sistemele similare existente în statele membre NATO şi partenere, sunt în plin proces de evaluare şi reevaluare.

Procesul organizării Comandamentului a dus la multe schimbări, produse din mers, la numirea unei bune părţi a cadrelor pe funcţii noi şi, de aici, necesitatea pregătirii lor într-o nouă concepţie, corespunzător unor răspunderi cu un grad sporit de complexitate. Şi, în acelaşi timp, la problemele ce se cer rezolvate pentru asigurarea coeziunii tuturor acestor componente, a lucrului în flux continuu, în condiţiile impuse de rigurozitatea şi rapiditatea acţiunilor aeriene.

La data documentării noastre, în Comandament era în curs de desfăşurare o aplicaţie în care se testa capacitatea de acţiune în misiuni de interceptare şi dirijare utilizând sistemul ASOC. În premieră, se dirijau avioanele supersonice de vânătoare de aici, lucru care se făcea până acum de la punctele de comandă din unităţi, în sistem clasic. Acum, exerciţiul de poliţie aeriană real, cu interceptări şi combaterea ţintelor aeriene de aviaţia de vânătoare şi rachetele cu baza la sol, se execută prin dirijarea din trei poziţii ale sistemului automatizat.

Încă un prilej pentru a vedea cum, practic, între multe altele se poate reduce lanţul comandă-execuţie prin întrebuinţarea sistemului automatizat, dar şi elementele noi ce survin în pregătirea navigatorilor şi altor specialişti ale căror calităţi sunt pe deplin testate. De altfel, în viitor, coordonarea şi evaluarea instruirii lor se vor face aici, iar licenţele se vor acorda de Comandament.

Este ştiut că spaţiul aerian este controlat în sistem automatizat de la 3.000 de metri în sus. Pe măsura achiziţionării de noi radare, limita va coborî foarte mult. Ceea ce nu înseamnă însă că spaţiul sub 3.000 este necontrolat. Acesta se execută în sistem clasic.

Există, potrivit relatării **comandorului Constantin Artenie,** o bună colaborare cu civilii. Un schimb de date benefic ambelor părţi. Cooperarea cu Administraţia Română de Trafic Aerian (ROMATSA) este din ce în ce mai strânsă. Instituţia amintită este pe cale de a implementa un nou sistem de management al traficului aerian, care presupune o schimbare a filozofiei de colaborare civilă-militară, noi proceduri. Totul va fi automatizat în noul sistem. Schimbul reciproc de informaţii duce la îmbunătăţirea supravegherii spaţiului aerian, prin datele obţinute de la radarele ROMATSA. Prin antenă de satelit se primesc datele de la radarele civile, pe calculator, în timpi reali, se cunoaşte cu precizie când intră aeronavele străine în ţară, la ce înălţime, traiectele ce le urmează, întreaga evoluţie. Şi, de aici, hotărârea de a corela planurile de zbor ale aviaţiei noastre cu cele ale aeronavelor intrate în spaţiul aerian propriu, deciziile de rigoare. Vor rămâne în amintire vremurile când întârzierile în transmiterea informaţiilor se cifrau la patru, cinci, şase minute, cu tot riscul ce le incumba o asemenea situaţie.

Coordonarea tuturor acţiunilor ce privesc securitatea aeriană naţională, ca şi a celor ce decurg din preconizata apartenenţă la structurile euro-atlantice, a relaţiilor de parteneriat, sub o conducere unică, va fi mai promptă, mai suplă, mai eficientă.

Dar despre COAP vom mai scrie cât de curând.

Comandor (r) PETRE BÂNĂ

Trageri aeriene reale în Poligonul Capu Midia

EXAMEN GREU, SPECTACULOS – REUŞITĂ DEPLINĂ

Soarele abia mijit în orizontul scăldat de ape dădea semnalul începerii unei noi zile, dintr-un septembrie cald şi prietenos, pe litoralul Mării Negre. Pentru unii era doar o zi normală. Pentru artileriştii şi rachetiştii antiaerieni din Poligonul Capu Midia era însă o zi specială. Era mult aşteptata zi a tragerilor reale. La cinci săptămâni de la începerea aplicaţiei, pentru ei sosise momentul adevărului!

Îmbarcarea tehnicii şi deplasarea în Poligonul Capu Midia au reprezentat activităţile iniţiale ale aplicaţiei pe care artileriştii şi rachetiştii antiaerieni aveau să o desfăşoare pe durata a cinci săptămâni. Au urmat, într-o ordine firească, instalarea tehnicii în dispozitiv şi executarea lucrărilor de întreţinere. Cadrele militare tinere, aflate la prima experienţă de acest gen, s-au integrat repede în ritmul impus de colegii lor experimentaţi. După instalarea tehnicii în dispozitiv, în cel mai scurt timp, au început antrenamentele cu ţinte aeriene imitate. Scheme de zbor diverse, cu evoluţii neaşteptate ale ţintelor aeriene care "manevrează" continuu, acestea au fost scenariile pe care rachetiştii antiaerieni s-au antrenat ore în şir, zi de zi. Pentru artileriştii ţintele au fost aceleaşi pe care urmau să şi tragă în mod real: machetele AERO TM3 şi paraşutele luminoase.

Cooperarea cu Baza 86 Aeriană Feteşti, o componentă esenţială a programului de antrenament, s-a concretizat în zece zboruri, în care avioanele de luptă deveneau ţinte aeriene marcate ce trebuiau combătute.

Ultima săptămână a aplicaţiei a fost cea a evaluărilor şi testărilor. S-au efectuat evaluări calitative ale parametrilor tehnici şi testări de către arbitri şi comisii din comandamentul Statului Major al Forţelor Aeriene.

Zilele au trecut, prea încet parcă pentru artileriştii şi rachetiştii antiaerieni nerăbdători să-şi arate măsura măiestriei în executarea tragerilor reale, şi ziua examenului de foc a sosit!

Totul începe ca într-o zi normală. La raportul de dimineaţă, ţinut în faţa amplasamentelor, comandanţii divizioanelor fac ultimele precizări, după care, la ordin, subunităţile trec în starea de pregătire pentru luptă. Emoţia "actorilor" trădează faptul că este o zi specială. Se execută manevrele specifice, pe care la antrenament le-au făcut de sute, poate chiar mii de ori, dar acum acestea au o însemnătate aparte.

Un observator avizat şi interesat, generalul-locotenent dr. Ion Magdalena, preşedinte al comisiei de evaluare şi apreciere

Importanţa evenimentului este evidenţiată şi de faptul că tragerea va fi observată la faţa locului de **generalul dr. Mihail Popescu, şeful Statului Major General,** şefii de state majore ale categoriilor de forţe armate, ofiţeri din comandamentul Statului Major al Forţelor Aeriene şi delegaţii militare din Franţa, Belgia şi Turcia. Pentru delegaţia franceză, condiţiile şi tragerile din poligon au o importanţă deosebită, întrucât în 2003 şi-au propus să efectueze trageri aici, cu o subunitate de rachete sol-aer "MISTRAL".

Liniştea din Poligonul Capu Midia este "spartă" de zgomotul motoarelor elicopterului IAR-330, care decolează îndreptându-se către mare, având ca misiune cercetarea aeriană şi maritimă a sectorului de tragere, precum şi verificarea orientării rampei de lansare a rachetelor ţintă, situate pe platforma maritimă GABARA. Măsurile de siguranţă sunt completate de un dispozitiv de securitate asigurat de opt nave aparţinând Forţelor Navale. Întrucât de dimineaţă, gradul de agitaţie al mării a fost crescut, instalarea platformei de lansare este întârziată. Ca urmare, "micul război" va fi declanşat de artileria antiaeriană, şi nu de rachetele sol-aer "VOLHOV", aşa cum era programat.

Spre poziţia de tragere

Vor executa trageri bateriile de calibrul 57 milimetri ale divizioanelor integrate în structurile bazelor aeriene Câmpia Turzii şi Timişoara.

Comenzi şi rapoarte scurte, piese în mişcare, apoi trecute în poziţie de luptă, verificări şi reglări ale aparatelor şi mecanismelor, până când dispozitivul de luptă este gata. Este decolată macheta AERO TM3. Sunt lansate şi paraşutele luminoase. Comanda de executare a focului se stinge în zgomotul produs de bateriile de 57 milimetri şi mitralierele antiaeriene. Seriile de lovituri încadrează foarte strâns micul avion ţintă. Este momentul în care realizezi că meseria de pilot nu mai este atât de fascinantă pe cât credeai. Dacă avionul ar fi avut dimensiuni reale, soarta lui ar fi fost pecetluită de jerbele de foc ale proiectilelor. Tragerea artileriştilor antiaerieni se încheie la fel de brusc cum s-a şi declanşat. Rezultatele tragerilor, înregistrate de Complexul de Apreciere şi Măsurare Digitală de tip OERLIKON, le vor releva, în mod obiectiv, performanţele pe care le-au atins. Primele aprecieri nu întârzie să apară. Astfel, trăgătorii aerieni sunt felicitaţi personal de **generalul dr. Mihail Popescu, şeful Statului Major General,** şi **generalul-locotenent Constantin Gheorghe, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene.**

Între timp, platforma maritimă GABARA este fixată pe poziţie. A venit rândul divizioanelor din compunerea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer să execute tragerea cu rachete "VOLHOV". Ce diviziune va executa tragerea primul? Printre rachetiştii antiaerieni s-a creat, în timp, o tradiţie: desemnarea unui diviziune să tragă primul este semnul onorarei şi aprecierii de care se bucură la acel moment.

Insesizabil pentru asistenţă, în larg, prima ţintă este lansată de pe GABARA. Oricât te-ai pregăti psihic pentru momentul lansării, tot vei fi luat, mai mult sau mai puţin, prin surprindere. Şirul gândurilor îmi este întrerupt de tunetul asurzitor produs de rachetă la desprinderea de rampa de lansare. Un nor de praf rămâne în urmă, bucăţi de pământ sar în toate direcţiile, iar racheta se îndreaptă ferm, ca o săgeată de foc, către ţintă, încheindu-şi zborul solitar în ciuperca unei explozii. La ţintă!

Mai trec câteva clipe până reuşesc să-mi revin, până când aerul începe să-mi inunde binefăcător plămânii, iar sângele să-şi reia fluxul. Normalitatea este "adusă" de bucuria cadrelor militare ale divizionului care tocmai a executat tragerea, ce se îmbrăţişează şi se felicită pentru reuşită. Peste numai 20 de minute scenariul se repetă, de această dată fiind lansate două rachete. Cu aceleaşi rezultate: explozie la ţintă!

"Micul război" a durat două ore. Poate părea puţin, dar pentru acesta artileriştii şi rachetiştii antiaerieni s-au pregătit un an de zile.

Cale fără întoarcere

În calitate de preşedinte al comisiei de evaluare şi apreciere, **generalul-locotenent dr. Ion Magdalena, locţiitorul şefului Statului Major al Forţelor Aeriene,** a precizat pentru revista **"CER SENIN"**: "Tragerile executate cu categoriile de artilerie şi rachete au dat adevărata măsură a muncii desfăşurate de unităţile şi subunităţile din Forţele Aeriene. Urmează ca noi să analizăm toate rezultatele, iar concluziile ce vor fi trase după o astfel de activitate să contribuie, în mod real, la îmbunătăţirea nivelului de pregătire".

Colonelul dr. Vasile Ştefănescu, comandantul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, îşi felicită subordonaţii. Cu chipul radiind de satisfacţie, afirmă: "Brigada 1 Rachete Sol-Aer a demonstrat încă o dată că este eşalonul de elită al artileriei şi rachetelor antiaeriene din Armata Română. Forţă operaţională şi activă, Brigada 1 Rachete Sol-Aer şi-a demonstrat personalitatea şi profesionalismul. Îi felicit pe rachetiştii antiaerieni!"

ONOAREA DE A FI PRIMUL

Între timp, am aflat ce subunitate a avut onoarea să fie desemnată prima pentru executarea tragerii: Divizionul 2 din cadrul Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer. **Maiorul Ionel Podoleanu, comandantul divizionului,** a avut amabilitatea să-mi destăinuie câteva impresii, la cald.

– Ce activităţi aţi desfăşurat pe timpul aplicaţiei?

– După instalarea tehnicii în dispozitiv şi efectuarea lucrărilor de întreţinere tehnică am început antrenamentele combinate, cu aparatura AKORD şi ţinte aeriene marcate. Am avut zece zboruri cu ţinte aeriene marcate, în urma cărora divizionul a "combătut" 89 de ţinte şi a "consumat" 180 de rachete. O comisie a Statului Major al Forţelor Aeriene a testat nivelul de pregătire la care am ajuns.

Maior Ionel Podoleanu

– Care este media de vârstă a colectivului pe care îl comandaţi?

– Media de vârstă este de 25 de ani, deci am în subordine un echipaj foarte tânăr, dar matur, cu un bun nivel de pregătire.

– Cum a decurs examenul de foc pe care l-aţi susţinut astăzi?

– Am executat tragere cu o rachetă "VOLHOV" asupra unei ţinte care a fost lansată de pe mare, la distanţa de 25 km. Operatorii din cabina indicare-dirijare, în numai trei secunde de la lansarea ţintei, o aveau în însoţire. Totul a decurs normal: prindere, dirijare şi explozie la ţintă. Reuşita a fost totală!

– Care a fost impactul tragerii asupra echipajului? Remarcaţi pe cineva, în mod deosebit, pentru felul în care acţionat?

– Aproximativ 80 la sută dintre ei sunt la prima experienţă de acest gen şi, firesc, au fost foarte emoţionaţi până la momentul executării tragerii. Dar s-au purtat ca adevăraţi profesionişti. Evidenţiez acţiunea întregului echipaj, iar în mod special pe **maiorul Magelon Tudora, comandantul bateriei radiotehnice,** un ofiţer cu experienţă, şi pe **locotenentul Sebastian Drăgulin, ofiţerul cu dirijarea,** care încadrează această funcţie doar de un an.

– Ce etapă urmează să parcurgeţi?

– În primul rând, vom strânge tehnica şi ne vom deplasa înapoi, la unitate. După aceea, rezultatele obţinute în urma activităţilor desfăşurate aici vor fi analizate atât de noi, cât şi de o comisie specializată a Statului Major al Forţelor Aeriene. Important pentru noi şi pentru structura noastră este să ne continuăm pregătirea, să ne menţinem nivelul de antrenament, să putem acţiona în orice clipă precum în poligon.

– Vă urăm mult succes!

Căpitan CRISTIAN PREDA

Pe adresa şefului Statului Major al Forţelor Aeriene

SCRISOARE DE APRECIERE PENTRU AVIATORII ROMÂNI CARE AU ACŢIONAT DE PE AERODROMUL DIN KARACHI

Dragă domnule,

Vă scriu în calitate de comandant al Bazei ISAF Forward Mounting, din Karachi, cu scopul de a consemna aprecierea mea pentru excelenta muncă depusă de echipajul aeronavei C-130, comandat de comandorul Muntiu, în cadrul ISAF. Contribuţia lor profesională, entuziastă şi total cooperantă a fost extrem de valoroasă pe întreaga durată a dislocării lor la Karachi.

Recentele reduceri de forţe ale unor naţiuni participante au determinat ca aeronava C-130, aparţinând Forţelor Aeriene ale României, să fie singura care a putut executa misiuni între Kabul şi Karachi, toate îndeplinite la un standard excelent.

Am fost în dese rânduri în compania echipajului românesc al aeronavei C-130 şi componenţii lui s-au dovedit a fi excelente gazde la fiecare întâlnire. Le vom simţi lipsa după ce vor pleca, dar le urăm să se întoarcă cu bine în România şi aşteptăm să ne întâlnim cu echipajul care-i va înlocui. Mulţumesc încă o dată pentru sprijinul pe care ni l-au oferit pe timpul dislocării la Karachi.

Al dumneavoastră,
D.M. PICTON

LA MAGLAVIT, EVOCAREA PERSONALITĂŢII GENERALULUI ING. ŞTEFAN ISPAS

În cadrul întâlnirii ce a avut loc în această lună cu fiii satului în comuna Maglavit, judeţul Dolj, a fost evocată personalitatea generalului-maior profesor dr. ing. Ştefan Ispas, care s-a născut pe aceste meleaguri.

Primarul localităţii, profesorul Ion Dinu, ca şi cei ce i-au fost colegi de şcoală generală, instituţie care îi poartă numele, au readus în memoria participanţilor figura omului de ştiinţă şi militarului de carieră care şi-a consacrat întreaga viaţă şi activitate slujirii aripilor româneşti în înaltele calităţi pe care le-a avut în decursul timpului, de inginer-şef al Aviaţiei Militare, director general al Industriei Aeronautice Române, şef al Departamentului Producţie Militară, demnitar cu rang de ministru adjunct, rector al Academiei Tehnice Militare.

Prin aportul său de mare valoare a fost relansată industria aeronautică, s-au conceput şi realizat în România primele avioane de luptă cu reacţie, au fost asimilate şi au intrat în producţie de serie elicopterele militare, a contribuit la formarea multor promoţii de ingineri de aviaţie.

La 25 octombrie ar fi împlinit 74 de ani.

Comandor (r) PETRE BÂNĂ

"Mil to Mil"

Experienţă americană pentru artileriştii şi rachetiştii antiaerieni români

În cadrul programului "Mil to Mil", s-a desfăşurat, recent, pe parcursul a cinci zile, un schimb de experienţă româno-american pe tema criteriilor de pregătire şi antrenament a ofiţerilor din specialitatea artilerie şi rachete antiaeriene.

Delegaţia americană a fost formată din warrant officer McCullough Josiah şi major sergeant Hargrove Sherman. Partea română a fost reprezentată de tineri ofiţeri aflaţi la începutul carierei militare din cadrul Şcolii de Aplicaţie pentru Artilerie şi Rachete Antiaeriene şi Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer.

În cadrul dezbaterilor, militarii americani au prezentat o serie de criterii de pregătire şi antrenament specifice sistemului lor, generalităţi despre complexul de rachete PATRIOT, echivalenţa gradelor militare şi evoluţia subofiţerilor în grad, precum şi sistemul de evaluare a activităţii militarilor. Românii au prezentat sistemul de specializare şi perfecţionare a artileriştilor şi rachetiştilor antiaerieni, iar ca element cu aplicabilitate practică – organizarea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer. Participant la activitate, **căpitanul Dan Bănică**, din Statul Major al Forţelor Aeriene, ne-a mărturisit că "schimbul de experienţă româno-american a fost extrem de util. Românii au aflat lucruri noi, cu adevărat interesante, despre militarii americani din această specialitate. Oaspeţii au apreciat colaborarea cu partea română şi şi-au exprimat speranţa că activităţi de acest gen se vor desfăşura intens în viitor, iar ofiţerii români vor avea ocazia să participe la cursuri specifice în Statele Unite ale Americii. **(C.P.)**

Conducerea ţării şi a armatei preţuieşte veteranii

La Bucureşti s-au desfăşurat, timp de două zile, lucrările celei de a IV-a Conferinţe Naţionale a Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război. Printre cei peste 400 de delegaţi şi invitaţi s-au aflat generali şi ofiţeri superiori în retragere care în anii celui de-al doilea război mondial au făcut parte din Forţele Aeriene ale României, cavaleri ai celui mai înalt Ordin Militar de Război, "Mihai Viteazul", precum şi ai altor mari distincţii – "Steaua", "Coroana României" şi "Virtutea Aeronautică".

În mesajele adresate de preşedintele ţării, comandant al Forţelor Armate şi preşedinte de onoare al Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război, Ion Iliescu, de primul ministru, Adrian Năstase, de ministrul apărării naţionale, Ioan Mircea Paşcu, şi de şeful Statului Major General, general dr. Mihail Popescu, s-a dat o înaltă preţuire contribuţiei şi jertfei de sânge pe care cei mai în vârstă ostaşi ai României au făcut-o în numele dragostei faţă de ţară, apărării libertăţii şi suveranităţii ei.

În cea de-a doua zi a activităţii, şeful statului a venit personal în mijlocul veteranilor, cu care s-a întreţinut cordial. În cuvântarea pe care a rostit-o cu acest prilej, referindu-se la priorităţile care stau în faţa ţării şi a armatei în această perioadă, preşedintele a reiterat ideea grijii statornice pe care societatea trebuie să o acorde celor ce n-au pregetat să-şi servească cu demnitate şi curaj patria.

Au ţinut, de asemenea, să fie de faţă la lucrările Conferinţei domnul ministru Ioan Mircea Paşcu şi domnul general dr. Mihail Popescu, care s-au adresat personal veteranilor, reafirmându-şi, şi de această dată, hotărârea de a le acorda tot sprijinul în rezolvarea problemelor care îi privesc.

Reamintim că potrivit unor legi organice adoptate în anii 1991 şi 1994, unor Ordonanţe de Guvern care privesc drepturile şi facilităţile acordate veteranilor, precum şi unei legi mai noi, din aprilie 2002 s-a lărgit cadrul domeniilor social şi medical ai căror beneficiari sunt, prin alocarea unor sume băneşti lunare suplimentare, în afara indemnizaţiilor, şi prin acordarea unor avantaje ce vizează scutirea de taxe şi impozite, de achitare a abonamentelor la T.V., radio, telefon etc.

În funcţia de preşedinte al Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război a fost reales, în unanimitate, domnul general (r) Marin Badea Dragnea, un apropiat al veteranilor şi militarilor din Forţele Aeriene.

PETRE BÂNĂ

Revedere după 55 de ani

La Şcoala de maiştri militari şi subofiţeri de aviaţie, radiolocaţie şi rachete antiaeriene a avut loc întâlnirea promoţiei 1947 a Şcolii Tehnice Aeronautice din Mediaş. Cei care, la vârsta de 12 ani, copii fiind, au îmbrăcat uniforma de culoarea cerului, au devenit peste ani corpul de elită tehnic-ingineresc al aviaţiei militare.

Pe platoul şcolii, unde a avut loc adunarea, s-a intonat Imnul de Stat al României şi, pentru prima dată, la unison, s-a salutat cu mâna dreaptă pe inimă. S-a făcut apelul solemn, s-au depănat amintiri, au fost readuşi în memorie foştii comandanţi, profesori şi instructori, s-a păstrat un moment de reculegere.

Printre colegii de atunci s-au numărat generalul-locotenent (r) de azi Gheorghe Zărnescu, care a deţinut funcţia de comandant al Aviaţiei Militare, comandorul (r) ing. Valerian Şerbănescu, premiantul promoţiei 1947 şi singurul ofiţer de aviaţie din prima serie 1949–1953 a Academiei Tehnice.

Participanţii la activitate s-au deplasat într-o comună apropiată, Dârlos, pentru a se reculege la mormântul fostului lor coleg, profesor dr. în medicină, academician post-mortem Ion Moraru, laureat al Premiului Nobel pentru Pace ("Medicii fără frontiere"), originar din această localitate.

PETRE BÂNĂ

REMEMBER

NEGRESCU

La Muzeul Aviaţiei a avut loc, într-un cadru festiv, inaugurarea unei săli ce poartă numele cunoscutului pionier al aviaţiei militare române – generalul inginer Gheorghe Negrescu. Evenimentul a fost ocazionat de vizita în ţara noastră a unui descendent al familiei Negrescu, familie care a dat ţării nu mai puţin de şapte piloţi, ingineri şi specialişti în aeronautică. Este vorba de Răzvan Negrescu, stabilit de mai mulţi ani în America, fiul unui alt renumit pilot, Constantin Negrescu, un temerar al luptelor aeriene în războiul antifascist.

Fiul său a făcut importante donaţii de obiecte şi documente ce au aparţinut lui Gheorghe Negrescu, cel ce a dobândit, la 17 iulie 1911, brevetul de pilot nr. 2, după Ştefan Protopopescu, în cadrul Complexului Aeronautic de la Chitila. El i-a cunoscut îndeaproape şi a zburat pe acelaşi aerodrom militar, Cotroceni, cu Aurel Vlaicu, George Valentin Bibescu şi alţi renumiţi aviatori ai vremii. A absolvit apoi, în 1914, Şcoala Superioară de Aeronautică şi Mecanică din Paris, devenind inginer. A participat la celebra bătălie de la Mărăşeşti. Se numără printre personalităţile care au jucat un rol important în dotarea aviaţiei noastre cu avioane performante, dar şi în afirmarea noii arme în cadrul forţelor armate.

Printre donaţii se înscriu ţinuta de gală a acestuia, ochelarii lui de zbor, piese de mobilier care i-au aparţinut, planurile originale ale avionului pe baza cărora şi-a susţinut licenţa la Şcoala din capitala Franţei, foarte multe fotografii. Din ilustraţiile de pe vremuri reţin atenţia cele care îl reprezintă pe Gheorghe Negrescu alături de Kemal Atatürk, primul preşedinte şi fondatorul Turciei moderne, precum şi de fiica acestuia, care conducea o unitate de aviaţie, fotografia color a primei promoţii de aviatori români – 1911 –, numeroase manuscrise. A fost donată, de asemenea, haina de piele a pilotului Constantin Negrescu, tatăl celui ce a oferit importantele daruri Muzeului Aviaţiei.

În faţa unei asistenţe în care s-au aflat membri ai A.R.P.I.A., filiala Bucureşti, o parte din veteranii care l-au cunoscut pe tatăl donatorului şi pe generalul inginer Gheorghe Negrescu, având pe fundal un mare tablou reprezentându-l pe ilustrul aviator, donat, de asemenea, instituţiei muzeale, s-a desfăşurat un impresionant remember, în care au fost evocate contribuţiile lui Gheorghe şi Constantin Negrescu la afirmarea aeronauticii române.

PETRE BÂNĂ

CE MAI FAC MILITARII ÎN REZERVĂ?

GHID PENTRU CONTROLUL NOROCULUI

Colonelul (r) Corneliu Lala, împreună cu soţia sa, Cornelia Lala, a alcătuit o lucrare de un inedit aparte. Este intitulată **"Loto special 6 din 49 în sisteme de variante simple şi sisteme de variante complexe"** şi îşi propune să faciliteze jucătorilor găsirea soluţiilor de a intra în posesia premiilor puse "la bătaie" de sistemul loteristic respectiv.

Pe parcursul a 270 de pagini, autorii prezintă scheme "mai simple şi mai complexe", după cum se specifică în titlu, care acoperă, cu grade de probabilitate mai mari sau mai mici şi cu investiţii corespunzătoare, întreaga aventură pe tărâmul lui "6 din 49".

Cartea, apărută la editura "Capo-Lavoro", din Braşov, este... matematic sistematizată şi cuprinde comentarii şi îndreptări (ca să nu spunem indicaţii) menite să-l ajute pe cel care şi-a pus în cap să o folosească.

Pentru alte amănunte, vă punem la dispoziţie două adrese:

1. E-mail: corneliulala@yahoo. com
2. Corneliu Lala; O.P. 1; C.P. 11; 2200 – Braşov.

Promoţia anului 1972, ofiţeri de radiolocaţie, aniversează 30 de ani de la absolvire prin întâlnirea colegială ce va avea loc în data de 27.09.2002, ora 16.00, la Academia Forţelor Aeriene, Braşov.
Punct de contact:
– general de brigadă Marinel Nicolae: tel. 021/231.61.41;
– colonel ing. Ion Blăjuţ: tel. 021/231.30.30 int. 295; 0722.694.958.

ANUNŢ

Asistenţa medicală în... însănătoşire continuă

■ interviu cu domnul colonel dr. ALEXANDRU ELIAD, medic-şef al Statului Major al Forţelor Aeriene ■

– Domnule colonel, aţi participat, de curând, la sărbătorirea Zilei Medicinei Militare, cadru în care v-aţi adresat participanţilor cu unele probleme ce privesc asistenţa de specialitate în Forţele Aeriene. Ce ar trebui spus, mai întâi, în acest domeniu?

– Este un adevăr de notorietate că ţara noastră se numără printre primele ţări din Europa şi din lume în privinţa priorităţilor aeronautice. România a fost, de pildă, cea de a doua ţară care a întrebuinţat aviaţia la manevrele militare, acum nouă decenii. Şi tot în ţara noastră s-a introdus, înaintea multor altora, serviciul medical aeronautic. Prima atestare de acest gen este datată în luna februarie 1914, când Serviciul Sanitar al Diviziei a IV-a l-a însărcinat pe medicul locotenent Victor Anastasiu să asigure asistenţa medicală pentru personalul navigant şi trupa care făcea parte din aviaţia militară. În acelaşi an a fost constituită, prin Ordinul Ministerului de Război, prima comisie medicală pentru examinarea aviatorilor români.

Vorbind de priorităţi, vreau să reamintesc că în vederea unei mai bune cunoaşteri a condiţiilor de zbor şi, deci, a unei perfecţionări a sistemului de control medical, locotenentul medic Anastasiu a primit autorizaţia de a urma şcoala de pilotaj, obţinând, în martie 1916, brevetul de pilot cu numărul 82, fiind primul medic pilot român, şi al doilea din lume, după medicul francez Reymond. Ulterior, mai mulţi medici au obţinut brevetul de pilot, observator aerian, paraşutist, planorist. Experienţa de zbor i-a permis doctorului Anastasiu ca, în paralel cu asistenţa medicală acordată personalului navigant, să întreprindă o serie de cercetări chiar asupra propriului organism, pentru a putea cunoaşte mai bine efectele produse de zborul la înălţimi mari.

De altfel, medicul Anastasiu a executat şi misiuni de luptă aeriană şi bombardament, pe lângă cele de recunoaştere, ca pilot.

– Venind în actualitate, cum apreciaţi asistenţa medicală în unităţile, instituţiile şi marile unităţi ale Forţelor Aeriene?

– Avem asigurat un serviciu prompt şi de calitate în întreg teritoriul unde îşi face datoria personalul din categoria noastră de forţe armate, chiar şi în garnizoanele, să le spunem aşa, izolate. Din punct de vedere profesional, cadrele medicale atât cele cu studii superioare, cât şi cele cu o pregătire medie, au o foarte bună prestaţie, dovedind, alături de virtuţile ce le presupune serviciul de specialitate, calităţi morale deosebite. Prin specificul muncii desfăşurate în unităţile şi formaţiunile Forţelor Aeriene, al unei activităţi continue, între combatanţii acestui sistem şi cei ce răspund de starea de sănătate s-a creat o legătură de suflet permanentă, mai puţin întâlnită în alte arme. De pildă, la activităţile pregătitoare, ca şi în cele de executare a zborurilor, medicii din bazele aeriene sunt mereu în mijlocul personalului aeronavigant, fie zi sau noapte, "se consultă" reciproc, între ei cimentându-se o legătură profesională, dar şi una lăuntrică. Medicul este confidentul acceptat şi căutat de întregul personal.

– Pentru că tot a venit vorba de acest lucru, consideräm că trebuie semnalată contribuţia considerabilă a Institutului de Medicină Aeronautică şi Spaţială ce poartă numele întemeietorului medicinei aeronautice, general dr. av. Victor Anastasiu, la securitatea zborurilor, a menţinerii sănătăţii personalului aeronavigant.

– Cu care avem o conlucrare permanentă prin actul medical de înaltă probitate pe care îl exercită prin verificarea periodică şi asistenţa de specialitate a celor ce zboară, şi nu numai, ca şi prin sprijinul nemijlocit ce îl acordă în pregătirea specifică a medicilor ce intră în serviciul Forţelor Aeriene. Pregătirea în vederea dobândirii competenţei în acest domeniu, al medicinei aeronautice, colaborarea permanentă cu medicii din bazele aeriene în scopul cunoaşterii cât mai complete a personalului aeronavigant, al relevării rezultatelor cercetărilor şi studiilor medicilor din institut prin simpozioane, comunicări ştiinţifice, la care participăm întotdeauna, prin publicarea acestora în revista pe care o editează.

– Nu este un secret pentru nimeni, domnule colonel, că mai sunt, din păcate, şi unele neajunsuri pe care le resimt, cu deosebire, beneficiarii actului medical.

– Este cunoscut, şi acest lucru are aspecte neplăcute, că în unele locuri este incompletă încadrarea cu personal medical cu studii superioare şi medii.

Un alt neajuns, în curs de remediere, îl constituie aprovizionarea cu medicamente şi materiale sanitar-farmaceutice a unităţilor şi marilor unităţi, precum şi asigurarea medicamentelor în regim de gratuitate pentru cadre şi pensionarii militari.

Pornind de la implicarea din ce în ce mai mare a CASAOPSNAJ în finanţarea serviciilor medicale prin intermediul spitalelor militare sperăm ca, într-un viitor apropiat, aprovizionarea cu medicamente şi materiale sanitar-farmaceutice, a medicamentelor în regim de gratuitate pentru cadrele şi pensionarii militari să fie rezolvată. Reiese evident, de aici, necesitatea unei mai bune şi strânse colaborări între unităţile militare şi spitalele militare la care sunt arondate.

– Perspectivele în această direcţie par a fi încurajatoare. La ce să ne aşteptăm în legătură cu situaţia infirmeriilor din unităţi?

■ România – între primele ţări care au introdus serviciul medical aeronautic ■ Asistenţă de specialitate de bună calitate în toate instituţiile şi unităţile ■ Infirmeriile, în proces de redresare a exercitării actului medical ■ Sistemul de evacuare aeromedicală (MEDEVAC) va fi extins.

– Întrucât actualele dotări sunt insuficiente, uzate din punct de vedere moral şi fizic, incapabile să facă faţă unei asistenţe corespunzătoare şi calitatea actului medical are, din păcate, de suferit, se vor lua măsurile de rigoare care să ducă la "însănătoşirea" stării existente.

Pentru atingerea cerinţelor standardelor de parteneriat şi interoperabilitate cu structurile militare din Alianţa Nord-Atlantică s-a trecut la un proces de redimensionare atât din punct de vedere al mijloacelor fixe, cât şi al dotării infirmeriilor instituţiilor şi unităţilor Statului Major al Forţelor Aeriene. Sigur, m-aţi putea întreba: numai pentru a atinge acest obiectiv? Nu. În primul rând, pentru a asigura oamenilor o asistenţă performantă, aşa cum o merită. S-a pornit de la modelul standard de infirmerie propus de Direcţia de Asistenţă Medicală, la care s-au adăugat modificările specifice pentru infirmeria de la o bază aeriană.

Un obiectiv esenţial îl constituie achiziţionarea, în regim de urgenţă, a autosanitarelor medicalizate capabile să facă faţă situaţiilor stringente. De pildă, de stabilizare cardiorespiratorie a bolnavului.

În bună parte, ceea ce avem nu-i medicalizat. Şoferul, poate şi un cadru mediu, care transportă bolnavul la spital, nu înseamnă acest lucru. Este vorba de dotarea autosanitarelor cu aparatură necesară şi încadrarea cu personal capabil să rezolve încă din timpul deplasării probleme vitale pentru bolnav, aşa cum este în sistemul naţional de urgenţă. Şi autosanitara de la infirmerie trebuie să satisfacă asemenea priorităţi. De viaţă împotriva morţii. Autosanitara militară nu trebuie să fie privită ca o maşină care transportă pacienţi de la o unitate militară sau de la familia unui cadru la un spital. Am avut situaţii în care, până să ajungă acolo, bolnavul, resuscitat, tratat din mers, şi-a recăpătat starea anterioară.

– Domnule doctor, aţi semnalat şi detaliat chiar în publicaţia *"CER SENIN"*, ca şi în "Revista de Medicină şi Psihologie Aeronautică" apariţia şi funcţionarea unui nou şi interesant sistem de evacuare aeromedicală – MEDEVAC. Elicoptere IAR 330 PUMA amenajate cu tot ce este necesar pentru salvarea oamenilor. Mai mult, recent, v-aţi întors dintr-o misiune, în Germania, unde s-a abordat, pe larg, această problemă. Ce ne puteţi spune, de ultimă oră, să zicem aşa, despre acest demers?

– La ora actuală suntem în plin proces de formare, prin grupe, pentru urgenţe medico-chirurgicale a personalului sanitar din Statul Major al Forţelor Aeriene, selectat pentru a executa misiuni de evacuare aeromedicală în cadrul programului MEDEVAC. Este vorba, concret, de cinci militari angajaţi pe bază de contract, care participă, începând cu această lună, la cursuri de pregătire la Târgu Mureş, urmând ca într-o etapă următoare să pregătim şi celelalte categorii de personal din Forţele Aeriene.

A fost binevenit cel de-al doilea seminar de evacuare aeromedicală de la Academia Forţelor Aeriene Germane, în care s-a atestat faptul că, în conjunctura actuală, o asemenea intervenţie este atât o problemă naţională, cât şi multinaţională. Cuvântul reprezentanţilor celor 18 ţări (au fost 41 de participanţi) a fost, în acest sens, edificator. Câteva concluzii: pregătirea personalului medical şi paramedical pentru misiunile MEDEVAC poate fi eficientă în contextul unei colaborări multinaţionale prin cursuri structurate, pe plan intern, pe module, două-trei pe an. O altă concluzie se referă la necesitatea standardizării misiunilor în implementarea şi utilizarea normativelor comune în Forţele Aeriene, Terestre şi Navale deopotrivă. Nemaivorbind de obligativitatea unui management corespunzător în procurarea echipamentelor medicale de pe aeronave şi de menţinerea acestora în stare perfectă de funcţionare. Trebuie să spun că în toate aceste privinţe s-a apreciat că România este pe un drum bun, avându-se în vedere rezultatele acţiunilor desfăşurate până acum în misiunile de evacuare aeromedicale în sistem MEDEVAC şi SAR.

– Ce mai putem face, totuşi, în acest domeniu?

– O extindere a sistemului MEDEVAC, astfel încât, la nivelul fiecărei baze aeriene să existe măcar o aeronavă – avion, elicopter – capabilă să execute misiuni SAR şi MEDEVAC în timp real, acţiune conjugată cu o îmbunătăţire substanţială a dotărilor corespunzătoare.

– Dar în asistenţa medicală curentă a personalului?

– Aceasta este sarcina noastră permanentă, de zi cu zi, căreia trebuie să-i facem faţă cu multă dăruire, cu suflet, cu pasiune, dezinteresat, cum am jurat. De două ori. Ca militari, faţă de ţară, ca medici – faţă de părintele nostru spiritual, Hipocrate.

PETRE BÂNĂ

DIALOG CU CITITORII DIALOG CU CITITORII

Maistru militar clasa 2-a PAUL CIOBOTEA: Aprecieri deosebite pentru ceea ce alături de camarazii dumneavoastră aţi făcut în poligon, la Capu Midia, în buna desfăşurare a aplicaţiei. Avem în vedere să vă îndeplinim dorinţa de a scrie un material şi despre unitatea în care vă faceţi datoria.

IONEL BECHERETE-VĂDENI: Vă mulţumim pentru cartea, foarte documentată, pe care ne-aţi trimis-o "Aviatorul George Valentin Bibescu", al cărei autor sunteţi. Parcurgem cu multă plăcere şi articolele pe care, alături de Cornel Marandiuc, de ceilalţi distinşi colaboratori, le scrieţi în revista **"Aviaţia",** editată la Hunedoara şi Arad, şi pe care o primim de fiecare dată, prin grija colegilor dumneavoastră din Bucureşti. Realizaţi un lucru extraordinar pentru care meritaţi toată lauda. Cât priveşte placheta emisă cu prilejul aniversării a 90 de ani de viaţă ai inginerului Radu Manicatide (ne manifestăm surprinderea că nu v-a fost acordată!), să vedem ce putem face. Sperăm că nu v-aţi supărat că am dialogat şi astfel.

Colonel (r) MARIAN ISTRATE: Prin **Ordinul nr. M.93** din 17.07.2002, ministrul apărării naţionale a aprobat **limitele efectivelor de personal civil din structurile Ministerului Apărării Naţionale la data de 31.12.2002.** Potrivit ordinului respectiv, pensionarii militari pot cumula pensia cu salariul dacă, prin **concurs,** ocupă un post de salariat civil într-o instituţie militară. În astfel de situaţii, încadrarea se face pe perioadă determinată (un an) – pentru pensionarul pentru limită de vârstă şi pe perioadă nedeterminată sau determinată – dacă postul este temporar vacant –, pentru pensionarul militar cu pensie anticipată sau anticipată parţial. Pentru angajarea pensionarilor militari şi civili este necesar avizul Direcţiei Management Resurse Umane din cadrul Ministerului Apărării Naţionale.

SMARAND PETRESCU: De la apariţia însemnării în numărul 12 din august, al publicaţiei noastre, în care relatam despre întâlnirea pe care aţi avut-o în timpul războiului cu piloţi militari răniţi în luptă şi aflaţi temporar în tratament la Spitalul Militar din Craiova, nu am primit încă nici o scrisoare prin care vreunul din supravieţuitori să-şi manifeste dorinţa de a vă revedea. Noi vă îndeplinim solicitarea de a mai reproduce, încă o dată, numărul de telefon la care puteţi fi contactat: 021/63.63.668 şi adresa: str. Secuilor, Aleea Urucu Adrian nr. 2A, bloc 31, ap. 2, sector 4, cod 755116 Bucureşti.

DIALOG CU CITITORII DIALOG CU CITITORII

Erou de legendă

Pilot francez căzut la datorie

În impresionanta galerie a eroilor Franței, un loc deosebit îl deține un aviator: căpitanul Georges Guynemer. Născut în Paris, la 24 decembrie 1894, el se înscrie în noiembrie 1914 la școala de aviație. Obține brevetul de pilot în 26 aprilie 1915, iar la foarte scurt timp, 19 iulie 1915, își trece în palmares prima sa victorie aeriană. Devine rapid spaima aviatorilor germani. Deși este doborât de șapte ori, Guynemer revine de fiecare dată în cadrul aviatorilor luptători. Era cunoscut și pentru obiceiul său de a discuta cu inginerii constructori de avioane, oferindu-le sugestii și soluții pentru îmbunătățirea calităților aeronavelor de luptă.

S-a arătat un luptător neîntrecut, îndrăzneț, cutezător, deși aspectul său fizic era acela al unui adolescent gingaș, plăpând, cu un șarm aparte. La 11 septembrie 1917 decolează pentru executarea unei misiuni de recunoaștere. Din păcate, în urma unei lupte aeriene, este doborât de către pilotul german Kurt Wisseman. Zona în care a căzut Guynemer a fost prinsă sub tirul unui puternic bombardament al aliaților, așa că trupul tânărului aviator și avionul său, un SPAD 7, n-au fost găsite niciodată. La două săptămâni de la moartea lui Guynemer, Kurt Wisseman este doborât de René Fonck, cel care va fi supranumit "**răzbunătorul lui Guynemer**".

La doar 23 de ani, după 3 ani de lupte necruțătoare, căpitanul Georges Guynemer cade pentru țara sa, nu înainte de a obține 53 de victorii aeriene.

"Mort pe câmpul de onoare, la Poelcapelle, în 11 septembrie 1917. Erou legendar, căzut în plină glorie, după 3 ani de luptă ardentă. Va rămâne cel mai pur simbol al calităților neamului: tenacitate neștirbită, energie inepuizabilă, curaj sublim. Animat de o puternică dorință de victorie, el oferă soldatului francez o amintire neștearsă, care îi va nutri spiritul de sacrificiu și-i va provoca cele mai nobile emulații" – se spune în ordinul de zi despre căpitanul Georges Guynemer.

În fiecare an, la 11 septembrie, în fața frontului, în toate bazele aeriene franceze, un pilot cu grad de căpitan dă citire ordinului de zi dedicat aviatorului erou Guynemer.

Adaptare după un text oferit de maior ERIC MORTIER

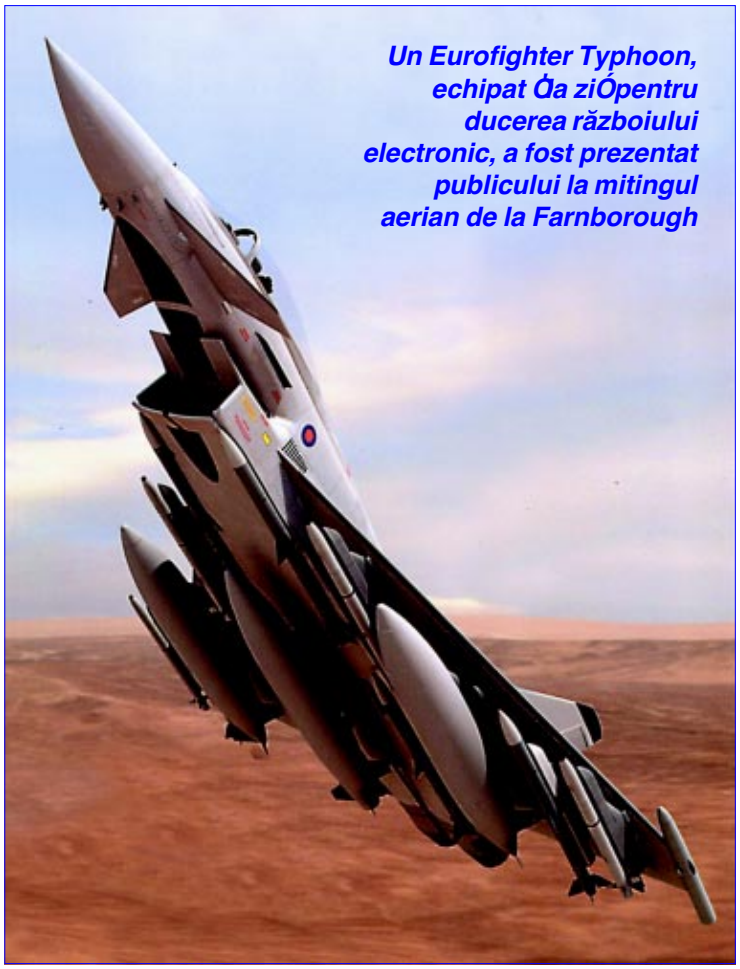

Un Eurofighter Typhoon, echipat ła ziÓpentru ducerea războiului electronic, a fost prezentat publicului la mitingul aerian de la Farnborough

La sugestia câtorva cititori, le-am putea zice prieteni ai publicației noastre, vom relua publicarea comentariilor sportive. O vom face sistematic, în volum... temperat și vom încerca să nu fim partizani. Deși, de regulă, vă vom vorbi despre Steaua – Clubul Sportiv al Armatei – și Steaua – echipa de fotbal care nu mai știm exact a cui este . De data aceasta ne vom ocupa de fotbal.

LA STEAUA

FOTBALUL – NIMIC MAI COMPLICAT

Cea mai performantă echipă de fotbal din România, Steaua, se află într-o situație fără precedent. După 5 etape a obținut o singură victorie. Și aceea cu 1–0. Dar și acel unic gol a fost marcat din lovitură de la 11 m.

Se poate și mai rău, vor spune unii sau alții. Se poate, dar este păcat. O operă sportivă fără egal în România și o întreagă istorie se pierd în derizoriul nepriceperii, al dezinteresului și al amatorismului cel mai infantil.

Ce s-a întâmplat, de fapt? Ani la rând, Steaua a trăit din ceea ce a fost. În timp a pierdut sau a vândut jucători de valoare. A schimbat antrenori pricepuți, inspirați, bine intenționați, cu persoane care au jucat fotbal, dar care nu vor fi antrenori niciodată. Dacă în 2001–2002 Steaua nu a câștigat titlul de campioană și (sau măcar) Cupa României, acest lucru s-a datorat faptului că așa-numitul antrenor Pițurcă a renunțat la fotbaliștii de bază ai echipei. Pe de altă parte, chiar și între jucătorii rămași în echipă s-au creat disensiuni alimentate de mofturile fostului celebru jucător Pițu.

Lucrurile au ajuns atât de depreciate încât Pițurcă a trebuit să părăsească postul.

A venit un tânăr, ambițios, cu anume rezultate obținute având la dispoziție posibilități modeste (bani, bază materială, nivelul jucătorilor). Dar, într-o bună tradiție românească, fostul antrenor a fost îndepărtat prin avansare! Așa că, se pare, de pe fotoliul său de astăzi, Pițu și-a manifestat în continuare o anume influență. De-abia atunci când formula de joc a fost stabilită de Olăroiu s-a obținut prima victorie de către o formație care, în sfârșit, s-a putut exprima pe sine.

Dar lucrurile sunt departe de a fi clare. Presiunile din afară, dar și cele din interiorul clubului, ieșirile "la rampă" ale finanțatorului Becali și, probabil, remanențele lui Pițurcă în atmosfera echipei sunt tot atâtea surse de noi incidente, de noi tensiuni dăunătoare, neaducătoare de liniște, de condiții bune pentru performanță. Vom trăi și vom vedea. Noi să fim sănătoși!

Comandor DUMITRU AMARIEI

ÎN NUMELE VIEȚII

Viața tânărului ofițer, **căpitan ing. NOGAI LAURENȚIU** (34 ani), din U.M. 02499 București, grav bolnav de leucemie acută mieloblastică – LAM_4 – FAB, poate depinde și de generozitatea și sensibilitatea sufletească ale semenilor săi.

Înlăturarea bolii necesită o intervenție chirurgicală – transplant de măduvă – într-o clinică din străinătate. Comitetul de inițiativă, împreună cu familia (soția și fiica de 12 ani) apelează și la ajutorul dumneavoastră pentru a-i oferi o șansă de viață lui Laurențiu.

Doritorii se pot alătura acestei inițiative, **individual sau colectiv, depunând orice sumă de bani la B.C.R.,** la sucursala B.C.R. a sectorului 6, București, în următoarele conturi:

– 459003941201 – lei;

– 2511.2–18053.2 – U.S.D., pe numele NOGAI LAURENȚIU-MIHAI.

DESPRE LAUDE ȘI COMPLIMENTE

Complimentele, laudele au fost dintotdeauna relativ controversate. Era o vreme, în România, în care nu puteai să lauzi decât două persoane. Dacă voiai să-i faci rău cuiva nu trebuia decât să-l lauzi sistematic. Efectele erau rapide și sigure. Dar și englezii, campionii eleganței în comportare, considerau cândva că laudele aduse unei persoane sau aprecierile privind bunurile sale sunt neavenite.

Timpul a trecut, englezii au revenit asupra acelei atitudini, iar în România poți lăuda (ca și înjura!) pe oricine, oricând vrei.

În legătură cu acest lucru, trebuie făcute câteva precizări. Nu-i corect, nu-i omenește, nu-i elegant să adresezi laude care, în substrat, conțin ironii sau critici. Iarăși nu-i binevenită lauda insistentă, exagerată la adresa celui ce îți este șef sau superior. Asta nu înseamnă să nu-i arăți firesc, moderat, atunci când este cazul, că apreciezi ceva care este în legătură cu el, cu activitatea lui.

E foarte important ca un șef, un superior să adreseze laude, să-și complimenteze subordonații, pe cei care îi conduce sau, mă rog, îi comandă. Este mai mult decât un gest de complezență. Este un act care poate elibera complexe și genera energii.

În familie, laudele, complimentele reciproce, aprecierile sunt obligatorii. Nu ezitați să lăudați partenerul pentru obiectul cumpărat, bucatele gătite, cadoul sau florile oferite. Mai mult decât oriunde în alt context, în familie semnele de bunăvoință, complimentările încălzesc inimile, limpezesc atmosfera, înseninează privirile. Încercați! Insistați! Nu o să vă pară rău...

Frumos este ca atunci când cineva îți adresează un compliment, să-i mulțumești și să-l asiguri că ți-a făcut bine să știi părerea lui. Nu sunt de folosit întrebări de genul "Ce spui, chiar crezi asta?", "Ești sigur de asta? Dar lonescu ce zice?" etc.

Nu-i bine nici să refuzi, să contracarezi un compliment. Indiferent din partea cui vine. Se spune că trebuie să acceptăm o laudă, un compliment ca pe o floare, ca pe un cadou simbolic. Se consideră că omul care face complimente este, în fond, un om generos și, deci, trebuie să-i răspundem atent, cuviincios.

Un lucru este foarte clar: folosirea laudelor, complimentelor în relațiile dintre oameni este o acțiune delicată, care pune în dificultate ambele părți. Totul poate fi depășit prin practică: lăudați-i pe cei care merită!; răspundeți îndatoritor celor ce vă laudă!

E un semn "de bine" într-o lume mai mult decât contradictorie.

Și iată complimentul nostru către dumneavoastră: Ați fost inspirați că ați citit aceste rânduri! Ați făcut foarte bine! Sperăm să vă și ajute...

Comandor DUMITRU AMARIEI

Redacția "CER SENIN"
Șoseaua București-Ploiești, km 10,5, sector 1, București
Telefon/Fax: **021/231. 53. 82**
E-m@il: **cersenin@roaf.ro**
B 222.02; C 1011.00

REDACTOR -ȘEF:
comandor DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
căpitan CRISTIAN PREDA;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU,
IONEL IONIȚĂ;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU;
ADMINISTRATOR:
sergent-major ANGELICA CIOBÎCĂ

TIP~RIT LA C.C.A. INTACT S.A.